

ling til Opførelse af en Sommerbarakke for Livgarden ved Marselisborg. Det er blevet kaldt en Luksusbevilling. Jeg vil nu sige, at Kongemagten er hos os ikke omgivet med nogen særlig Glans; Garden som Kongens Livvagt er et af de faa kongelige Attributter, og det er naturligt, at Kongen, naar han opholder sig en Del af Aaret paa Marselisborg, ønsker at have Livvagten til Stede dér. Det er ogsaa naturligt, at man opfylder dette Ønske og bevilger det overmaade ringe Beløb, der er forlangt dertil, et Beløb, som efter Statsforhold maa regnes for rene Smaapenge; hvis man foretager et Regnestykke, viser det sig at blive saadan noget som $\frac{2}{3}$ Øre pr. Indbygger een Gang for alle. En saa ringe Sum burde ikke være Genstand for Debat her, og jeg beklager, at man ikke fra alle Sider har været enig om at yde den ganske uden Omtale.

Den anden Bevilling er den under Nr. 231 opførte til Ejnar Mikkelsen og Iversen. Min Tanke om den falder nær sammen med det ærede Medlem fra Kalundborgs (Rode). Jeg er for mit Vedkommende ganske ude af Stand til at se Berettigelsen af de Udtryk, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) brugte: Klasseforskel, Standsforskel. Jeg skal ikke komme ind paa de Skildringer, det ærede Medlem gav af Hændelser i Marinen, om hvilke jeg ikke ved, hvorvidt de er rigtige eller ej, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at selv om der er noget berettiget i dem, kan der ikke uden videre drages en analogisk Slutning. Thi var Iversen Underofficer, var Ejnar Mikkelsen, saa vidt jeg ved, ikke Officer, men vilde militært set være menig, altsaa endog under Underofficeren; det kan altsaa ikke være af den af det ærede Medlem anførte Grund, der er foreslaaet en større Sum til ham end til Iversen. Nej, Grunden er simpelthen den, at Mikkelsen er Ophavsmanden til Færden, har undfanget Tanken, sat den i Værk, søgt Folk og været saa heldig at faa dygtige Folk, mellem dem Iversen — for Resten, som det vides, tilfældigt, da en anden blev syg — og lykkelig tilendebragt Foretagendet. Derfor tilkommer der ham en Anerkendelse, som man mange andre Steder vilde nøjes med at lade blive Lederen til Del. Her har man medtaget hans Medhjælper, ganske naturligt, da hans hæderfulde Gerning har gjort ham fortjent dertil. Lederen har selv udtalt, at han mener, Iversen har frelst hans Liv. Nu vil man maaske sige, at saa bør Iversen have

en lige saa stor Belønning som Lederen — man kunde lige saa godt sige en endnu større —, men det er jo ikke saadan, at man giver Medhjælperen en Nationalbelønning, fordi han har frelst Mikkelsens Liv, det belønner man ikke paa den Maade. Han faar Hædersgaven, fordi han paa en særdeles hæderfuld Maade har deltaget i en Ekspedition, der ved Mod, Udholdenhed og Dygtighed har kastet Glans over det danske Navn, over Danskens Evne til at udholde Strabadser og gøre et dygtigt Arbejde i Opdagelsernes Tjeneste. Det er Synd, at man her har rejst dette Spørgsmaal. Jeg kender ikke nogen af Deltagerne, men jeg antager, at Iversen vil føle sig stolt og hædret ved den foreslaaede Bevilling, og skulde man ved dette Ændringsforslag have vakt Misundelsens Dæmon i hans Sjæl, har man ikke gjort ham en Tjeneste dermed.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger om den lange Række Ændringsforslag, som drejer sig om Lønforholdene for Hærens og Flaadens Arbejdere. Jeg har ved en tidligere Lejlighed, ved anden Behandling af Finanslovsforslaget, stillet mig fuldstændig paa Forsvarsministerens Side, naar han gjorde gældende, at han ikke kunde have to forskellige Sæt Arbejdstid i de to Ministerier, der sorterer under ham. Det tror jeg er fuldstændig rigtigt, det vilde være ganske umuligt i Længden. Arbejdstiden maa være ens, og man maatte altsaa enten nedsætte Arbejdstiden i Hæren saa stærkt, at den blev lige med Arbejdstiden i Marinen, eller gøre det, som nu er sket: forhøje Arbejdstiden i Marinen noget, samtidig med at man nedsætter Arbejdstiden i Hæren. Naar der nu bliver sagt: Ja, men derved gaar man paa tværs af en Bevægelse, der breder sig over hele Verden, og som vil gaa sin Sejrs gang o. s. v., vil jeg dertil svare, at for det første tror jeg ikke paa, at den Slags Bevægelser nødvendigvis har en Sejrs gang og intet andet for sig. Min Erfaring lærer mig, at Bevægelserne her i Verden plejer at gaa i Bølgegang eller i Zigzag, og jeg er slet ikke sikker paa, at denne Bevægelse vil sejre. Skulde den gøre det, antager jeg ikke, man vil standse ved 8 Timers Arbejdsdagen; jeg har ogsaa set af socialdemokratiske Programmer, at derved vilde man ikke blive staaende, man vilde have endnu kortere Arbejdstid. Jeg aner ikke, hvor man saa vil ende; ved Nul maaske. Nej, det er ikke nogen almindelig Verdensbevægelse, men ganske sikkert er det, at man berører et socialdemokratisk Program-